

Færdselsvejene, og har fundet en meget stor Udbredelse saavel paa Landet som i Købstæderne, jeg antager rundt omkring i det hele Land. Nu er Forholdet det, at efter vor Lovgivning henhører under de stedlige Politivedtægter, hvad der vedrører Færdslen, for saa vidt det har Hensyn til god Politiorden — ikke af Hensyn til Vedligeholdelsen af Vejene, som det er blevet omtalt her i Dag, men af Hensyn til god Politiorden. De fornødne Bestemmelser derom findes i Loven af 4de Februar 1874. De Bestemmelser, som findes i saa Henseende i Politivedtægterne, vedrøre al Færdsel. Det vedrører Færdsel for gaaende, ridende og kørende, og i Medfør deraf følger det af sig selv, at saa længe man ikke har anden Lov, maa man have de fornødne Bestemmelser om Cyklekørsel i de almindelige Politivedtægter. Det er jo nok muligt, at i den første Tid, da man begyndte at benytte Cykel, var der en vis Skræk ude blandt Befolkningen for dette Befordringsmiddel, baade blandt kørende og gaaende, og at der kan findes forældede Politivedtægtsbestemmelser, der indeholde rigorøse Forskrifter i saa Henseende. Men jeg antager, at i det hele taget have Forholdene i saa Henseende forandret sig. Rundt omkring i Politivedtægterne vil man upaatvivlelig nu i Almindelighed kun have Bestemmelser, der gaa ud paa dels at ordne Forholdet for de cyklende indbyrdes, dels at ordne Forholdet mellem cyklende og andre vejfarende, hvad der dog i og for sig maa anses for at være hensigtsmæssigt. For saa vidt der findes andre Bestemmelser, saa anvendes de ikke. Naar man nu vil give denne Lov, saa vil den nævnte Paragraf komme til at indeholde meget store Forandringer heri, og dette af Hensyn til de cyklende, af Hensyn til dem, der drive Cyklekørsel som Sport. Naar Sport ikke drives paa Sportsbaner, men paa de almindelige Færdselsveje, er der nu ikke Grund til, forekommer det mig, for denne Sport at opstille andre Principper end dem, som gælde for anden Sport, f. Eks. Væddeløb paa Gaderne af gaaende, Væddeløb paa Vejene af ridende eller Væddekørsel. Overhovedet maa virkelig i alle Henseender de sportsdrivende, naar de ville drive Sport paa Færdsels-

vejene, for saa vidt det overhovedet er tilstedeligt, naturligvis være undergivne de samme Regler, som ellers gælde for vejfarende, de Regler, som ere givne ved Politivedtægterne netop af Hensyn til de andre Arter af vejfarende. Man har heller ikke anført fyldestgørende Grunde, hvorfor de nu gældende Regler i Virkeligheden ikke skulde være tilstrækkelige. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det her foreliggende Lovforslag er fremkommet ved Initiativ fra en her i Kjøbenhavn værende Cyklistforening, som først rejste Spørgsmaalet, udarbejdede et Lovforslag og forelagde mig det med Anmodning om at søge at faa det ophøjet til Lov; da jeg meddelte et Afslag, henvendte den sig til Medlemmer af det ærede Ting, som indbragte Forslaget saa godt som uforandret som et privat Lovforslag. — Hvad anføres saa til Støtte for at gøre Forandring i det nugældende Forhold? Det samme, som er kommet frem i Dag fra det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Johansen), at man er udsat for at komme over i en Jurisdiktion, hvor der er Politibestemmelser, som man ikke kender, og hvor man saa kunde blive dragen til Ansvar for Overtrædelse. Ja, man hører tit nok, hvad man er udsat for, men man hører aldrig Tale om, at det overhovedet sker. Skulde det ske et eller andet Sted, at der var urimelige Politibestemmelser eller Politibestemmelser, der bleve haandhævede paa en urimelig Maade, vilde det være en anden Sag, saafremt man da ikke ad ordinær Vej kunde faa dem forandrede. Jeg kan saaledes ikke se, at der er nogen praktisk Trang til Stede.

Nu kunde der spørges: Er der virkelig nogen Ulempe ved at lade Sagen gaa over fra Politivedtægter til Loven, altsaa give en almindelig Lov, der fastsætter almindelige Regler? Det er dette, der forekommer mig ikke uden videre at kunne lade sig gøre. Det gælder med denne Færdsel som ved anden Færdsel, at de lokale Forhold maa spille en overordentlig Rolle med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der paa det enkelte Sted kan være tilstedeligt, naar der ikke skal fremkaldes Fare for andre vejfarende, og det forekommer mig, at man ikke kan, saaledes som det er sket med dette Lovforslag, slaa